

VALENTIJN, FEESTDAG VAN DE GELIEFDEN

„Elkaar loslaten om elkaar te blijven vasthouden”



„Enkel met het hart kan men goed zien. Het essentiële is onzichtbaar voor de ogen.” Een gekend poëtisch citaat uit de 'Kleine prins' van Antoine de Saint Exupéry.

Valentijnsdag is een dag waarop geliefden elkaar extra aandacht geven met cadeautjes, bloemen of kaarten. Valentijnsdag wordt gevierd op 14 februari omdat paus Gelasius I in 496 14 februari uitriep tot de dag van de Heilige Valentijn. Valentijnsdag valt samen met de feestdag van twee christelijke martelaren met de naam Valentinus. De gewoonten die met de dag in verband staan, hebben echter niets van doen met het leven van deze heiligen. Toch was de feestdag van de liefde de aanleiding om op de koude winteravond van gedichtendag op bezoek te gaan bij Jolien Van Loon en Luigj Dedaj. Het werd een hartverwarmend gesprek.

Jolien Van Loon uit Oud-Turnhout is afgestudeerd als leerkracht mode en werkt bij CVO Kempen. Luigj Dedaj is van Kosovaarse afkomst, woont sinds 2009 in België en werkt als loodgieter. Jolien en Luigj leerden elkaar kennen in 2010. Jolien studeerde nog en Luigj was nog maar een half jaar in België. Ze begonnen een relatie maar hun verhaal werd al van bij het begin gekenmerkt door goede en kwade dagen. Luigj had immers al een bewogen leven achter de rug: zijn ouders overleden, een oudere zus in Duitsland, zijn oudere broers al in België en dan ook zelf alleen naar België gekomen.

Toen hij Jolien leerde kennen, zat hij nog volop in de asielpprocedure. Zijn broer werd uitgewezen terwijl hij zelf na veel beroepsprocedures in januari 2016 eindelijk erkend werd. Ondertussen werd hij met heel veel zorg en warmte opgevangen in het gezin van Jolien. Toch legde de lange procedureslag veel druk op de relatie van Jolien en Luigj. Er was de taalbarrière in het begin, er waren de cultuurverschillen en er was vooral veel onzekerheid. Maar ze bleven kiezen voor elkaar én de liefde. Ze zeggen zelf: blijven praten, aanvankelijk in het Engels en later in het Nederlands, zorgde ervoor dat we emotioneel erg naar elkaar

toe gegroeid zijn. We hebben onze eigen job, onze eigen hobby's maar op het einde van de dag leggen we altijd onze ervaringen en onze gevoelens terug samen. Na een lange weg om burgerlijk te kunnen huwen, kiezen Jolien en Luigj nu ook voor een kerkelijk huwelijk. In de zomer trouwen zij in de Sint- Bavokerk in Oud-Turnhout.

Groter verhaal

„Ieder heeft zijn eigen verhaal, zegt Jolien, maar wij willen met ons levensverhaal deel uitmaken van een groter verhaal. Een geloofsverhaal. Geloven is een onderdeel van ons leven en daarom willen we trouwen in en voor de kerk en zo onze liefde vereeuwigen. We willen laten zien dat we elkaar graag zien ondanks alles wat we meegemaakt hebben. Het is een grote stap, een belangrijke dag maar wij zien het huwelijk niet als een einddoel maar een nieuwe start, een volgende bladzijde van ons verhaal.

We kijken uit naar een eigen stekje, ons eigen huis en we dromen van een gezin met kinderen.”

Luigj vult aan terwijl hij Jolien liefdevol in de ogen kijkt: „ Onze liefde heeft een sterke fundering en om het nog met een citaat van de Saint Exupéry te zeggen: Liefde bestaat niet hierin dat men samen naar elkaar zit te kijken, maar dat men samen uitkijkt in dezelfde richting.”

Zandkorrels

Jolien en Luigj zijn volop bezig hun huwelijksviering voor te bereiden. Het is hun viering met hun eigen verhaal. Jolien verwijst ook naar de relatie van haar ouders en hun huwelijksviering. Bij de voorbereiding vond ze **de parabel van de zandkorrels**. Eens was er een jonge vrouw. Op de vooravond van haar huwelijk stond ze bij haar moeder en keek naar de zon die onderging in volle zee. Toen vroeg ze: 'Moeder, mijn vader houdt van je en is je altijd trouw gebleven. Wat moet ik doen opdat mijn man me steeds meer zou beminnen?' De moeder zweeg en dacht even na... Dan bukte zij zich en vulde elke hand met zand. Zo kwam ze bij haar dochter staan. Stilzwijgend knelde ze de vingers van één hand steeds feller om het zand. Hoe krampachtiger zij haar hand balde, hoe sneller het zand eruit gleed. Toen zij haar hand opende, kleefden nog maar enkele vochtige korrels aan haar handpalm. Maar haar andere hand had ze open gehouden als een kleine schaal. Daar bleven de zandkorrels liggen en schitterden in het licht van de ondergaande zon. Toen keek de moeder haar dochter aan en zei zacht: 'Dit is mijn antwoord'.

Jolien ontdekte dat dit verhaal ook verteld werd in de huwelijksviering van haar ouders. Je moet elkaar vertrouwen en je moet mekaar kunnen loslaten en vasthouden tegelijkertijd.

En ook bij de keuze van de muziek zal de symboliek van geloof en trouw te horen zijn.

„Alleluiah, Stand by me en Soulsister zijn enkele ideeën. We zijn zielsverwanten,” besluiten Jolien en Luigj.

Waar jij gaat, daar zal ik gaan.

Waar jij leeft, daar zal ik leven.

Wij zullen voor altijd tezamen horen en onze liefde zal het geschenk van ons leven zijn.

En hoewel hun verhaal niet altijd een sprookje was, wensen we hen een lang en gelukkig huwelijksleven.

Ria Toelen